

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm IX. Contingit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

libellus offerendus, & lis contestanda est, si denunciatus veniat, vti colligitur ex *capit. Exhibita. 19. de iudic.* sin autem contumaciter se absenter, etiam lite non contestata, receptis testibus & habitis probationibus sufficientibus proceditur ad definitiūam, seu condemnatoriam sententiam; vti constat ex hoc *e. & cit. c. Qualiter.* Ratio est, quia cūm vertitur periculum animæ, aut publicum Ecclesiæ, tunc contra absentem contumacem proceditur lite non contestata. *cit. c. vlt. §. Porro.* atqui si præcedente infamia aliisue indicis Prælatus denuntiatur tanquam bonorum Ecclesiæ dilapidator aut in grauibus criminibus persistens, vertitur periculum animarum & publicum Ecclesiæ cui is præst; ergo lite non contestata contra ipsum contumacem procedi potest, saken ad eius amotionem seu destructionem; videatur *Panorm. hic. n. 23.*

4 Quærēs, cur itaque Pontifex maiorem pœnam Episcopo, videlicet verbalis depositionis ab Ordine episcopal ac sacerdotali inflxit. *Resp.* Si in iudicio crimen legitimè cognitum sit, non omnino accidentaliter, sed cohærenter ad ea, quæ in iudicium adducta sunt, tum iudex illud punire potest, vti colligitur ex *c. 2. de Confessis.* & notat *Imola hic. n. 5. gl. in c. 1. verb. contingere. de Except.* sed in casu nostro ex deduc̄tis in iudicium cohærenter seu accessoriē cognitum fuit, quod Episcopus Curiensis post suspensionem & excommunicationem, quæ ob insuperabilem contumaciam & inobedientiam ipsi illata erat, etiam censuram violauerit celebrando, idoque irregularitatem contraxerit, consequenter Papa inobedientiam istam & contemptum legitimè puniuit per depositionem non tantum ab Episcopali jurisdictione, & administratione, sed etiam ab omni ordine Episcopali ac Sacerdotali.

5 Nota III. Si Prælatus ab officio suspenſus, aut excommunicatus non toleratus, bona Ecclesiæ alienet, irrita est alienatio. Pro huius intellectu adverte ex *Innoc. hic. n. 1. Panorm. n. 33.* Quod excommunicatio virtualiter in se includit suspensionem ab-

officio, consequenter etiam à beneficio, juxta e. *Pastoralis. 53. de Appellat.* suspensus autem ab officio simpliciter & indistincte inhabilis redditur ad omne munus seu exercitium publicæ potestatis, vti ex communī docet Suarez de Censuris *disp. 26. n. 4. contra gl. in c. Audiuimus. 4. Causa 24. q. 1.* administratio autem Prælati, non tantum in spiritualibus, sed etiam in temporalibus, consequenter & alienatio honorum Ecclesiæ, actus est publicæ Ecclesiasticæ potestatis, ergo ea non est concessa Prælato suspenso aut excommunicato non tolerato, vti h̄c etiam docet *Ivan. Andr. n. 2.* quā ratione *Panorm. loc. cit.* ait: quod non valeat autoritas in alienatione rerum minoris interposita per tutorem excommunicatum, cūm etiam tutelæ exercitium, publicus actus sit, nec valeat arbitrium seu laudum per formam judicii pronuntiatum à compromissario excommunicato, cūm arbitria h̄c ad formam judiciorum redacta sint. *I. 1. ff. de Arbitris.* sed secus est dicendum de arbitratore in contradicibus & amicabili compositione, cūm h̄c officia publica non censeantur quandoquidem etiam in mulierem cadere possint.

CAPITVLVM IX.

Contingit.

PARAPHRASIS.

Si actori propter contumaciam Rei per primū decretū, adiudicata sit possessio bonorum custodiæ causa, accidit nonnunquam vt ob potentiam vel dolum aduersariit, bona intra annum consequi non possit, vel acquisita amittat, & ita (cūm ex multorum sententia actor anno elapsō non fiat verus bonorum possessor) Reus ex malitia sua commodum reportat, quare ne contumax melioris conditionis sit quam obediens, secundum Canonicam benignitatem decet nit Innocentius III. vt in dicto casu actor post annum verus efficiatur possessor.

SUM.

SUMMARIUM.

1. *Misus in possessionem bonorum custodia causâ, ab aduersario tamen per dolum impeditus, fictione juris promisso habetur, & post annum sit verus bonorum talium possessor in ordine ad juris effectus, si intereare non contumax non comparuerit.*
2. *Ex contumacia non debet commodum ferre contumax.*

Nota I. Qui jussus est in bonorum possessionem mitti custodiæ causâ, si impediatur ab aduersario per dolum, juris fictione promisso habetur, ita ut elapsio anno, si interea Reus contumax non comparuerit, actor in reali actione verus possessor censeatur secundum ciuilem & à lege tributam possessionem. Simile quiddam est jure Cæsareo statutum etiam in personali debito, ut si creditor à judice jussus sit possessionem bonorum capere, tamen si bona possessa non sint, perinde habeatur, ac si possessa essent. *l. Quamvis. 13. ff. Derebus autoritate judicis possidendis.*

Obijcitur. Possessio cum sit quid facti, non acquiritur solo animo, sed opus etiam est corporis apprehensione. *c. Licet. 4. C. de acquirenda possess.* Ergo sine apprehensione reali actor non potest fieri verus possessor secundum juris dispositionem. Resp. *Quod hoc. c. dicitur, elapsio anno auctorem verum possessorem fieri, id non absolute intelligendum, sed tantum in ordine ad effectus juris, quos perinde participat, ac si propriè & verè possideret, ut videre est in gl. cit. l. Quamvis. ante lapsum verò anni missus in possessionem, aut possidere jussus ex primo decreto, non nanciscitur commoda veræ possessionis, sed duntaxat custodiæ, ut dictum est in c. vlt. §. in aliis ut lute non contestata.*

Nota II. Non debet alius ex iniquitate sua commodum ferre, neque contumax & malus melioris esse conditionis, quam bonus & obediens, ut etiam habetur in *c. i. verb. Nosigitur. De postulat. Pralat. & l. 3. principio. ff. De donation. inter virum & uxorem. Glossa hic, verb. Constituatur, querit,*

utrum etiam in causis beneficiorum missio in possessionem locum habeat ob contumaciam rei, & rectè negat. Si parochia aliaue Ecclesia aut Præbenda petatur, ut beneficium secundum jus spirituale, seu titulum, ut infra dicetur, in *c. vnico. de eo qui mittitur in possessionem in 6.* affirmat autem si Ecclesia v. g. vel parochia petatur ut proprietas seu ratione subiectio[n]is, quia dicitur subiecta Episcopo, v. g. quoad Cathedricum, vel ratione reddituum incorporata monasterio. Ita sumitur ex *C. i. de eo qui mittitur.* & docet *Io. Andr. hic n. 7. Ancharanus. in cit. e. Vnico. ibid. Franc. n. 3.* Vide tamen *Panorm. hic n. 17.* & quæ dicentur in *cit. e. Vnico.*

CAPITULUM X.

Venerabilis.

PARAPHRASIS.

Gregorius IX. Burdegalensem Episcopum peremptoriè citat ad initium proximè venturae quadragesimæ, ut per se, vel per idoneum procuratorem, Apostolico conspectui adsit, ad litem contestandam super jure Primatæ, quod Archiepiscopus Bituricensis sibi super ipsum & provinciam eius competere contendebat. Sed & insuper quibusdam extra Romam mandauit, ut eundem Burdegalensem Apostolica autoritate ad eundem terminum peremptorium Romam citari curarent, fin autem reperiri non posset, citationis edictum juxta Ecclesiam publicè proponi facerent. De hac ipsa controversia inter duos Archiepiscopos videatur *c. vlt. de maioritate. & c. vlt. de dilationibus.*

SUMMARIUM.

1. *Citatio ad tempus quadragesimæ simpliciter prolatum facta, de proxima quadragesima intelligi debet, nisi ex adiunctis aliud colligi debeat.*
2. *Commissarii quibus citadi munus committitur, non possunt hoc alii autoritatè faciendum committere, quamvis per alios promulgare edictum citationis possint.*

bb 2

Nota